

Ni més ni menys importants

Ja fa uns anys, sembla que va ser a la Casa de les Llengües de Barcelona, algú va deixar anar que el català era la vuitena llengua del món en nombre de blocs. D'on ho va treure, ningú no ho sap, ni com es podrien comptar els blocs en una llengua o una altra, ni qui s'havia pres la molèstia, però la bestiesa va fer forat i encara hi ha qui la repeteix de tant en tant. I passa que, com que una cerca a Google retorna un munt de pàgines amb la inexactitud reproduïda, la cosa se sol donar per bona. Se'n podria dir, d'això, l'efecte Einstein. Qui és que no llegeix cada dia en el seu mur de Facebook o en el Timeline del Twitter una frase atribuïda pel broc gros al savi d'Ulm? I, a la vegada, com saber que les cites són falses si cercant-les a Google ens les retornen milions de vegades? El cas és que s'observa, respecte a la llengua catalana i la xarxa, un gust per autoafirmar-se un mica exagerat. Va ser estrany, per exemple, el ressò que va tenir la traducció de la interfície de Twitter. Semblava que per fi el català havia entrat al *microblogging*, com si abans no s'hi pogués piular, en la nostra llengua; com si abans de la traducció dia sí dia també no hi hagués hagut un *trending topic* en català a Espanya per a exasperació dels de l'*idioma comú*. El que era notícia, més aviat, era la forma deficient i tan poc professional com es va enllestir la traducció, i l'actitud general de l'empresa, que és una pura anomalia a Internet perquè, de les deu pàgines amb més visites al món —tret d'Amazon, Yahoo i un portal xinès— totes tenen versió catalana. La normalitat, per exemple, amb la qual ens tracta Google hauria de permetre'ns relaxar-nos, gaudir i tastar el que és ser el que som: una llengua mitjana d'un país desen-

Dues pàgines recomanades

Val la pena seguir què fa el viquipedista Àlex Hinojo (www.kippelboy.cat) i també David Parreño (<http://davidparreno.tumblr.com/>), que va ser el viquipedista resident contractat per l'Ajuntament de Palafrugell l'estiu passat, per fer-se una idea del que han fet i de quines en porten de cap.

volupat. No es tracta de ser res més, ni de treure pit allà on precisament estem en el lloc que ens toca, al costat del suec i del neerlandès.

La Viquipèdia en català ens situa entre els 15 primers idiomes. Per raons més o menys atzaroses, la catalana va ser la segona Viquipèdia després que s'engegués l'anglesa. Fent bona la màxima del capità Enciam sobre els petis gestos, l'empenta d'uns pocs ha fet molt. Ara l'Àlex Hinojo, que és un viquipedista barceloní, ha entabanat les administracions públiques perquè es fixin en la Viquipèdia i gràcies a això, primer alguns museus de Barcelona i l'Ajuntament de Palafrugell, i després des del Departament de Cultura a través del Servei de Biblioteques, sembla que donaran a la Viquipèdia una altre impuls, però no pas per convertir-la en la vuitena o la segona, sinó per convertir-la en una eina millor, més completa —ampliant-la—, més coneguda entre els usuaris —formant-los—, i més global, traduint continguts de la Viquipèdia catalana a les altres llengües.